

ბაზონის ღირსი:	
10—	6 . . . 6 —
9 50	5 . . . 5 50
8 75	4 . . . 4 75
8 —	3 . . . 3 50
7 25	2 . . . 2 75
6 50	1 . . . 1 50

ივერი

ბარსევი, 9 ივლისი, 1899 წ.
 რედაქტორი: ნიკოლოზის ქუჩა, 21.
 ტელეგრაფი.
 გაზეთის მფლობელი: დანაბეგუაძე და განცხადებითა დასაბუღებელი უნდა მიმართოს რედაქციას და წერს-კითხვ. გაზეთზე, საზოგადოების კარგადობისათვის.
 ფასი განცხადების: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე 16 კობ., მეორეზე — 8 კობ.
 „ივერიის“ ტელეფონი № 227

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

ამა ივლისს, შვიდს სათვედ, დღითი გარდაცვლილი თავის მამუ-
 ლში შორაბნის მხარის სოფ. თერჯოლაში, მესამე (110) წელი-
 წელს შობილენი.
**კოლკორუნიკი თავ. სვიმონ ირა-
 ნულს კე პრისტაში**
 ცოლი მისი სტატუსი სოვეტიკი თავადი კონსტანტინე სვიმონის
 მისი მისი გულთაღის მწუხარებით აუწყებს ამას ნათესავთა და
 მეგობრებს. გამოხატვის დღე ცალკე იქნება გამოცხადებული.
 (1— —1)

სოდ; ფსიკონომიის და იმპროვიზაციის მდივანი დედაქმნის
 სათავეს—მორიგებით.
 დირექტორი სამკურნალო და
 რედაქციის ნავსარდანი.
 Первая частная лечебница *Дра На-
 асасрдани.*
 Тифлиси, противъ памяти. Воронцову.
 (—1—5).

ახალი ამბავი

შაბათს, 10 მკათათვეს, საღამოს 8
 სათვედ სათავად-ანაურთა ბანკის
 დარბაზში დანიშნულია
„უზაგავალი“ ამხანა-
 გობის საგანგებო სამრეგოლო კრების
 გაიმართლება
 წვერთ მხანაგავლის არ გაეცხვა-
 ნებთ ცალკე მოწვევის ბარათები.
 (4—5—3)

ქუთაისის გუბერნიის თავად-
 ანაურთა წინამძღოლმა თავ. წერე-
 თელმა შემდეგი დეკლარაცია მიიღო მისი
 იმპერატორების უდიდებულესობის
 ხელნაწილი იმპერატორისადგან:
 გარდაცვლილ ქუთაისის თავად-ან-
 ნაურთ მკურნალობა მადლობა ამ
 დროს მწესსარგებში თანაგრძობისა-
 თვის, რომელიც ჩვენ გვეყვება.
„ნიკოლოზი“

მთავრობის განკარგულებანი.

ებოდათ: შტაბს-გენერალს პორუ-
 ჩიკებს: მეფარიანს, თვალავს და თა-
 რხან-მოურავს; პორუჩიკობა—ზოდო-
 რაჩიკებს: ინიჭება, ქართველიშვილს,
 ჩრდილოელს, თავდგირიძეს, ყუფშიძეს
 და შერგელას; კამბიტობა—შტაბს-
 განიჭებს: მესხს და გრიგოლისას.
 დანიშნულ იქნა: ტელეგრაფის გუ-
 ბერნიისა და ზაქათაღის ოლქის სა-
 ხელმწიფო ქობახათა სამმართველოს გა-
 ნკუჯარას მთავარ ზაქარია ბერი-
 შვილი მე-XX კლასის საგნათა მწარმო-
 ებელს თანამდებობის აღმასრულებელად.
 დიპლომირებული იქნა სამსახურადგან
 თავისთავად თსოფანის თანამდებ ტელე-
 გრაფის მხარის მთავრობის სამმართვე-
 ლისა.

ეს დეკლარაცია პასუხი იყო თავად-ან-
 ნაურთა წინამძღოლის შემდგომ დე-
 კლარაციას: მისი იმპერატორების უდი-
 დებულესობის ხელნაწილი იმპერატორს
 ნიკოლოზს აღუქმანდრეს ძეს: „გა-
 რდაცხადეს რა პანაშვილი დღითი გან-
 სვენებულის მისი იმპერატორების
 უდიდებულესობის დიდს მთავრის მექ-
 ნიჭურ ცესარევიანს გიორგი აღუქ-
 მანდრეს ძის სული მოსახსენებლად,
 ქუთაისის გუბერნიის თავად-ანაურთ
 მიმდინდეს მე გამოვუცხადო თქვენს
 იმპერატორების უდიდებულესობის
 დროს მწესსარგებ, რომელიც იმისი
 აღსანიშნავი არიან ფრიად სამშობლო დანა-
 კისის გამო. გუბერნიის თავად-ან-
 ნაურთა წინამძღოლი თავადი წერე-
 თელი“.

7 ივლისს ტფილისის გუბერ-
 ნიის თავად-ანაურთა დეპუტაციის
 ზრის თავად-ანაურთა წინამძღოლმა
 გენ.მ. ი. ვ. საინაშვილის მეთაუ-
 რომით გაემგზავრა ბორჯომს, სადა
 განაცხადებდა ბათუმის წყლისა და
 თავად-ანაურთა გუბერნიის მექვილურ
 ცესარევიანს კეობ პეტერბურგში იქ
 მხედა შემკობილი.

5 ივლისს გორის ქალაქის გა-
 მეგობის დარბაზში, სსლომის დაწვე-
 ბის წინ, ქალაქის მამასხლოსისა
 რწმუნებულთა და კანცელარიის მო-
 ხელეთა თანადსწრებით, გარდადლ
 იქნა პანაშვილი დღითი განცხადებუ-
 ლი მექვილურ ცესარევიანს სსლო-
 მოსახსენებლად. ქალაქის დეპუტა-
 ციის გაემგზავრა ბორჯომს.

ფოთის ქალაქის საბჭომ 6 ივ-
 ლის დადგინა: შემკობილი იქნა
 მექვილურ ცესარევიანს კეობ ბათუ-
 მში ცოცხალ ვეფრიანის გიორგი
 ნიის; გაგზავნილი იქნა ბათუმში
 დეპუტაციის ქალაქის მოურავი და
 მხოლოდ: ჯალალოვი, მიხეილ
 და რუხაძე. თხოვრის კამერგერს თა-
 ვის მთავრობის შემკობის კეობ
 პეტერბურგში ვერცხლის გიორგი-
 ნიის.

ასთავთხანა. 7 ივლისს მთელი
 დღის აღმსარებელი ნეველის ცკლე-
 სია ღია იყო და შვიდ სახარების კი-
 თხა იყო გამოართული. მექვილურ
 ცესარევიანს კეობთან რიგ რიგო-
 ბით იმყოფებოდნენ გენერლები, კა-

სამაქალაქო მხატვრობა მოსკოვის საუკეთესო სახე
 ლონსონებში, ტფილისში ჩამოვიდა იმ აზრით, რომ
საეკლესიო სამხატვრო სამუშაოები
 შედგათიანის ფასით, კარგად და შრომიანად მოწოდებებიან
 რომ ამ გვარ სამუშაოებს ვსრულდები და ბევრისაგან მადლობა
 იღებოდა. ვარსის: ტფილისი, კრუჩენსტინის ქუჩა, პოლდა
 ეს სახლი. ანდრეიშვილი.
 (30—78—27)

ბირთვილი კერძო სამკურნალო
 კერძო ნავსარდანიანისა
 თსოში, ვორთქიანის ძეგლის პირდაპირ
 დედამყურთა იღებენ ექიმნი ყოველ
 წესი კვირა დღითი გარდა.
 დილაობით:
 1. ნავსარდანიანი, 11—12 საათ.
 2. ნავსარდანიანი (სიდილი-
 და საშარდეს ავადმყოფობანი.
 3. ნავსარდანიანი, 9—10 საათ. სენ-
 ტინი: თვალისა, შინაგანი და სერ-
 ვისა.
 4. ბან. ნასანდანი—ღილისი 11—
 2 ს. ქალთა სენთი ავადმყოფობის.

2. გარდაცხადები. 1—1 1/2 საათ.
 შინაგანი და ბავშვებისა.
 3. გ. ტეფი. 1 1/2—2 ს. შინა-
 განი და საშარდეს ავადმყოფობის.
 სადამოაობით:
 2. ნ. ნავსარდანიანი 7 1/2—8 საათ.
 3. ო. რუჩენკო—სამკურნალოში
 გამოიკვლევს ქიმიურად, მიკროსკო-
 პიურად და ბაქტერიოლოგიურად
 შარდს, ნახველს, სისხლს, რძეს და
 სხვ.
 რეკლამირებისა და რეკლამების დაწე-
 რის ფასი პირი შერი; დარიბთათვის უფა-

ველეტონი

ზამთრის ღამე
 (მთხარბა თარევი შვილი)
 (შეშვები)
 II
 — შენ საიდგან იცი იგა? ჰკითხა
 მისმა.
 — მართლა, მართლა საიდგან იცი
 იგა? ჩაეკითხნენ სხები.
 — სტუმარმა მალა აიღო თავი და
 წარბები შეკრა.
 — საიდგან ვიცი? რა ვიცი? ხალ-
 ხის ნალბარაკებს ვიგორებ, ვი გი-
 მობარით: ხალხი ასე ლაპარაკობს-მე-
 თი. შეიძლება მართალიც არ იყოს;
 რაც ვიგა ვიცი იმის ვიგორებ...
 — შენ ხომ არ გინახავს სადმე
 ვიცი ვეითხებოდა ანტონი.
 — სად უნდა მინახა გზლა მოგ-
 ლივარ პრუსილიდან, ნემწებების ქე-
 რილიდან და ამ მხარის ოკო წელი-
 წელი იქნება, რაც არა ვაფთხო-
 ლარ.
 — ნოვაციკო გენახა და აგვიწერ-
 დი როგორია, და უფრო ადვილი
 დსაჯერი იქნებოდა... ოხ, ნეტავი-
 ვი მახვედრა. ის ჩაეკითხებოდა რომ
 გვინდოდა ცოცხალი ვეღარ გამაგდებ-
 ნიან ხელი დგან.
 ჩაიციან სტუმარმა და უთხრა:
 *) იხ. „ივერიის“ № 143.

— ავუცხოება არ გეტყობა და
 რად გსურს ცოცხალს კაცს ტყავი
 გააძრო?
 — გინა შესაბარალისია ის ავაზაკი,
 ისა? სცხარობდა ანტონი.
 — კარგა ხანია აღარა იმის რა
 იმის ავაზაკობისაო, სკლიობდა
 მგზავრი გაემართლებინა ბეკი: რო-
 გარც ამბობენ, ქარბენსა დიდახს
 ჰმუშობდა თურმე ერთჯერად და
 არავისთვის არა დღე შეგებინა-რაო! რო-
 გორდაც მიუხედავად თურმე...
 — კარგი და ახლა რომ ხელ-ახ-
 ლად ავუცხოება დაიწყოს? შენიშნა
 ეკატერინე.
 — ან ტყენის ქურდობის მიჰყო
 ხელი? წამოიძახა ანტონმა.
 — არ დაიწყებს, ჩაილაპარაკა სტუ-
 მარმა: და არცა ჰქვირობს არაფრის
 დაწყებას. შეიძლება ეხლა სულ სხვა
 კაცი ვახლა. ის ტყუილად რისთვის
 უნდა გსდევნოთ?
 — დაიწყებს, თუ არ დაიწყებს,
 გააწყვეტინა სიტყვა მგზავრმა: დაქე-
 რა სჯობია. დღე გაუყარინ ფეხე-
 ში კი მთავარი ბორჯომები და გა-
 სიხარული შორს—შორს აქედან.
 — ოჰ! ოჰ უბედურნი ამიოიბარა
 მარამ; და ჩაიკრა მგზავრს გულში თა-
 ვისი პ.წაწა შეილი.
 მგზავრა დადუმდა... დიდს ხანს
 შესტყობოდა ის ახალგაზრდა დღე-
 კაცს, რომელიც შეგებოდა ბეკი,
 მერე იღვა და იმისთან მივიდა.

— ღმერთმა გაგვიზარდოს ეგ შენი
 შეილი, პატარალო! უთხრა მან ჩუ-
 რჩლოთ: გაგიზარდის ღმერთმა და
 ნუ მოკლის შენი ზრუნვა, სიყვარ-
 ლი და აღეს. ილოცე, რომ უფა-
 ლმა აიკლოს ყოველი ბორჯომი
 და დაიფაროს ხალხის დენისაგან...
 გამოკითხა და შიშით შეხდა მას-
 რამე უტონს, რომელიც მივიდა მას-
 პინძელთან და იმას მოუღვა გვერ-
 დით.
 სიმონი ბაისში არ ერეოდა, გა-
 ჩემებელი იჯდა. იმას ჩვეულებად
 ჰქონდა: ჯერ სუყველს გამოთქე-
 ვინებდა აზრს და მერე თავის
 შიძულის სიტყვით მოსპობდა ბაისს.
 ახლაც, როდესაც ახალგაზრდებმა გა-
 თავის ზაის სტუმართან, მოხუცმა
 გადაწყვეტით სიტყვა:
 — უდეს კაცი და ფარავს ღმერ-
 თი გვიკმაღლეს. ინიტო-კი არ მი-
 ხელი ღმერთს ხალხისათვის სიტყ-
 ხლი, რომ ავაზაკებს მფარველობა
 გაუწიონ. კეთილ ხალხს უნდა მფარ-
 ველობა და ავაზაკ-კი რისხავა ღვთი-
 სე...
 სტუმარმა დაკვირვებით მოისმინა
 მოხუცის სიტყვები, სახე ცეცხლსა-
 ვით აენთა, თვალები გაუბრწყინდა
 და ტანში კრუნტელმა დაურია.
 — ეჰ! კარა ავაზაკებს ღმერთი, მა-
 სინძელი, სთქვა მან. ვინ არიან
 ავაზაკნი, ან კეთილნი? განა ღმერთ-

მა ხალხი კეთილმად და ბოროტე-
 ლად დაანაწილა? ვინ იცის, დღეს
 კაცი კეთილია, ხელ ფეხი წყობი-
 ძივდება და ბოროტი გახდება; არა-
 ვინ იცის, ვის რა მიიღოს. კაც-
 თე ერთი ფეხი გაღებურუნდა, გათავ-
 და... ამ გვარ შემთხვევას სუყველა
 უნდა მიელოდებინა.
 — სუყველა უნდა მოყოლოდეს
 შემთხვევისათ? კითხა სიმონმა: ჰო,
 მაგრამ შემთხვევაც შემთხვევას გაა-
 ნიან. აქ სუყველს შესახებ-კი არ
 არის ლაპარაკი, აქ მთლიან სულ
 უკანასკნელ, ზნეობით დაცემულის
 კაცის გამო ვამბობთ.
 — ზნეობით დაცემულის კაცისა
 მოგვსვლია ოდესმე ფეხში, მასინ-
 ძელი, კაცი როგორ მიადწვეს უკა-
 ნასკნელობამდე? განა ნება გაქვს
 სთქვა იმ კაცის შესახებ, რომელიც
 არ გინახავს: „ისე წაიქცა, რომ ვე-
 ლარ ადგებოა“?
 ეტყობოდა, რომ მგზავრს გულში
 ისარსავით ხედებოდა თავისივე სიტ-
 ყვები.
 სიმონი ყურს უჯდებდა იმს და
 წარბებს იჭმუხებდა. ბოლოს შეა-
 ტრა სტუმარს თვალები, თითქოს
 ეკითხებოდა რასმესაო. სტუმარმაც აი-
 ხედა და თვალთა თვალს შეხდა...
 სტუმარის ხმა გაწყვეტელ სიმის
 მისავით შესწყდა...
 ვეღარ მოითმინა ანტონმა:
 — ჩემო ძეო, რა ძალიან ეტომა-

გვი ავაზაკებს? უთხრა მან.
 მოუბრუნდა ანტონს სტუმარი.
 შეჩერდა და მერე თავ დეკვირთ მი-
 უშო:
 — რაო და იმიტომ, რომ ბევრი
 რამ მინახავს ამ ჩემს სიკაცულში...
 — ერიბა! ვაგვიუხარ მგ ტყა
 პუქში ახილდა და ცა ქუდად არ
 მიგანია ახილდა და ცა ქუდად არ
 — თვი დაანებე! მიუბრუნდა მან
 ანტონს.
 ზაისს მოისპო.
 უცხად ქობის კარი გაიღო და
 ორი ქალიშვილი თითის ტარებით
 ხელში მხიარულად შემოიკრაილდნენ
 ისინი წუხარდოდნენ: ანტონს, მარო
 და იშანს და დაუწყეს რაღაცხუდ
 მისადალო ლაპარაკი.
 სიღმრელო ლაპარაკს ხანდახან
 სიცილი შესწევდა ხოლმე.
 — დღე, მივიღ ნენ, წამოიძახებდა
 ხოლმე ანტონ...
 როგორც ეტყობოდათ ამ ახალ-
 გაზღვის რაღაც ეგზოპოკა განგზო-
 ხათ.
 სტუმარი მისმინებლს არა სცილ-
 დებოდა. ვიდრე ახალგაზრდები რა-
 ლაცა სამხალხში იყვნენ, მგვასრე-
 და მისი ცოლი რაღაც ლაპარაკ-
 კობდნენ...
 მხოლოდ ცოტად შემთხვევით
 ზარბარე მოჰქრა ყური სტუმარის
 მიერ სიმონის მიმართ ნათქვამს, რა-
 დგანაც იქვე იმითან ახლოს მოპირ-

ბერგერები, ფლიგელ-ადიტანტები და კამერ-იუნიკრები. ცესარევიჩის კუბა შეგვიძინა იყო 16 გვირგვინიანი. დილის 4 საათსა და 15 წ. მოპარა- ნდა დღი მთავარი ნიკოლოზი მიხე- ილის ძე და ახასთუმანში მყოფენი მთავრების წარმომადგენლები. ცე- სარევიჩის კუბა გამოაფინეს ეკლეს- იადან და დასდეს სამელოდიოთა ეტლზედ, პროცესია გვირათა ახას- თუმანრიდგან ბორჯომის დილის 4 საა- თსა და 40 წუთზედ.

ახალციხის ქალაქის რწმუნე- ბულთა საგანგებო კრებამ, ქალაქის მამასახლისის წინადადების თანხმად დაადგინა: 1) იშუადგომლონ გვირ- გვინის გუბერნატორის წინაშე; 2) ზოტცხადოს მისს იმპერატორების უდიდებულესობას ხელშეწიფ იმპე- რატორს და მისს იმპერატორების უდიდებულესობას ქვივის იმპერატ- ორის ახალციხის მცხოვრებთა ულ- მისი მშუბარება მიეკიდრე ცესარე- ვიჩის გარდაცვალების გამო; 2) აგზავნონ დეპუტაციო ახასთუმანში ცესარევიჩის კუბოს გვირგვინით შე- აქამებად; 3) იშუადგომლონ გუ- ბერნატორის წინაშე, რომ ქ. ახალ- ციხის მცხოვრებთა ნება მიეკეთე ხე- ლით წასაყენონ დღითი განსვენებუ- ლის ცესარევიჩის გვიძე ქ. ახალცი- ხის საზღვრებში; 4) ახასთუმან-ბორ- ჯომის გზატკეცილზედ სეორლის მიღიდან ზედალდე გააკეთონ ნაძვის ხეების ძეგალი, რომელიც სამელო- დოთა იარაღებით უნდა შეიმოკოს, და სვეტები დადგას ხეივნის თავსა და ლოლოში, და 5) შეიმოკოს აგრეთვე უდიდესობის ბიარაღებით და ხვე უდიდეს ქალაქის გამგებობის შერობა, ქალაქის ბაღი და საეკლესიო ადგი- ლი, სადაც სამართლმდიდებლო ჯაბახი უნდა აშენდეს. შემდეგ არ- ჩეულ იქნა დეპუტაციო და დასა- რულ გარდახიდას პანაზვილი.

7 ივლისს ტფილისის გუბერ- ნის მმართველმა კ. კ. სტეფანო- ვიჩმა წინადადება მისცა ქალაქის მოურავის მოადგილეს შესტაკოეს, შემატებინდეთ, რატომ ავთავინდ- იმ წინადადების შესრულებას, რომ- ლის ძალითაც ქალაქის გამგებობას უნდა წარმოედგინა ცნობები სახლის პატრონთაგან არხების გასაყვან გარ- დასახიდას (5 მან.). აგრეთვე სფუტე- ლის შესახებ და ქალაქის საბჭოს იმ დადგენილების პირს, რომელიც მოხსენებულა ქალაქის გამგებობის 1898 წლის 1-ლ მაისის დადგენილე- ბის მე-3 მუხლში.

7 ივლისს ტფილისის გუბერ- ნის მმართველმა მ. ი. უ. კარის ეგვირგვინით თავ. გ. დ. შერვაში- ძე, რომელიც პეტერბურგს გაჰყვება მემკვიდრე ცესარევიჩის გვიძე.

ქალაქის მოურავის მოადგი- ლე ბ. ნ. შესტაკოვი, რომელიც ქა- ლაქის დეპუტატებთან ერთად ახას- თუმანში იყო წასული მემკვიდრე ცესარევიჩის კუბოს შესამკობლად, დამარტნდა ტფილისში.

წარედგინა საზოგადოებრივ- დავაგებოთა კურსები ტფილისში გა- თავდა 7 ივლისს, ხოლო გამოცდა გავლიდაში კურსების იყო წას. გა- მოსცადეს ირმოც-და-ათამდე კაცი. ამათგან ლიტერატორის მოწმობა მი- იღო ხუთმა კაცმა: რუსული და ქართული გლობისა ბ. ნ. ნ. ონიის ძე კვიციანი, მარტო რუსულია— ბ. ნ. შერვატიციანი და მანანია; ბ. ნ. შერვატიციანი— ბ. ნ. ნ. ნიბერიძე და იმერულია— ბ. ნ. ნ. ანთაძე. გლობის ერთხმზედ ცოდნის მოწმობა მიეცა 25 კაცი.

7 ივლისს კავკასიის მთავარ- მართებლის თანაშემწე გენ.-ლ. ფრე- ზე კაჯარს წავიდა.

7 ივლისს ტფილისის გუბერ- ნის მმართველმა კ. კ. სტეფანო- ვიჩმა წინადადება მისცა ქალაქის მოურავის მოადგილეს შესტაკოეს, შემატებინდეთ, რატომ ავთავინდ- იმ წინადადების შესრულებას, რომ- ლის ძალითაც ქალაქის გამგებობას უნდა წარმოედგინა ცნობები სახლის პატრონთაგან არხების გასაყვან გარ- დასახიდას (5 მან.). აგრეთვე სფუტე- ლის შესახებ და ქალაქის საბჭოს იმ დადგენილების პირს, რომელიც მოხსენებულა ქალაქის გამგებობის 1898 წლის 1-ლ მაისის დადგენილე- ბის მე-3 მუხლში.

7 ივლისს პოლიცემისტრის თანხმდ. იმბარსულბელმა უკმაყო- ვილება გამოუცხადა მე-7 ნაწილის ბოქალის თითქმის მთელის ავღობ- რის ქუჩების უსუფთაობის გამო და წინადადება მისცა, დღესვე ზომები მიიღოთ ამ ქუჩების დასაუფთავებ- ლად. მე-7 ნაწილის ზედამხედ- ველთ გამოცხადებას საყვედური და გაფრთხილება, რომ თუ ამის შემდეგ მათ ოდნავაც არის დარღვიეს სა- ვალდებულო დადგენილებანი, სისუ- ფთავის დაცვის შესახებ, დატრიალ- ბულ იქმნებიან პაუტეხაბში.

ქალაქის გამგებობის საინანსო კომისიის დადგენილება 1) მომატე- ბულ იქმნას შემოსავლის აღრიცხვა 77,821 მანეთით, რომელიც შემა- ცადეს მისს გარდასახლის მომა- ტების გამო და 2) შემცირებულ იქმნას ქალაქის ზოგიერთი ხარჯი 25,615 მანეთით.

კავკასიის საზოგადოებრივ- დების განყოფილებამ შუამდგომ- ლობა აღძრა გზათა სამინისტროს წინაშე იმის შესახებ, რომ დაქარ- დეს რკინის გზებში იმ დენივარების გაზიდვა, რომელიც იგზავნება პირ- დპირის გზით, და თავიდან იქმნას აშორებული დენის გაზი გაჩერე- ბა, რადგან იგი ადვილად ფუტდება; ამასთან იქონიონ რკინის გზებში 1-ლ ოქტობრიდან 1-ლ აპრილამ- დე თბილი ვაგონები. (ნოვ. ვრ.)

სასანიტარო-სამკურნალო ინ- სპექტორმა, ტფილისის ყსახათა განცხადების გამო, უფროსს სავაქ- რო სამეურნეო-სფომბედელებთან ერთად შეიმუშავა საქონლის ვალი- ვლის ახალი წეს-რიგი, რომელიც წარედგინა დასამტკიცებლად გამე- მობს.

ტფილისის გუბერნიის მმარ- თველს წარედგინა ქალაქის გამგეო-

ბის შუამდგომლობა ქ. ტფილისის სასარგებლოდ სახერტებსა და კამერე- ბზედ ვადასახლის დაწესების შესახებ.

რამზირეუმი 28 ივნისს მოხდა დეპუტატთა არჩენები. კენჭი იყარეს პრაივიზორმა ი. კაცინსკიმ, კ. ელიაძემ, დავითაძემ და ხონიელმა. არჩეულ იქნა დავითაძე და ხონი- ლი; ხოლო მათ კანდიდატად—გუ- ვახია. ამორჩეულთა სია გუბერნი- ტროს გაგზავნა დასამტკიცებლად.

ტფილისის მაზრაში წყლის გა- ნსაკუთრებით ძლიერ გაგრცელდა ვე- ნახებში ნაკარი. მრავალი გლეხი ვერ შეუძლო წამლობას საშუალების უქონლობის გამო, თუმცა ცხადად აქეთ შეგრებული წამლობის საიგე- ბლობა. (აბთ. ფ.)

აბთ. ფ. ს. აუწყებენ, რომ საშუალო სასწავლებლების მასწავ- ლებელთა ჯამაგირის მომატება საერ- ცო განათლების სამინისტროს თუ- მცა საჭიროდ უტყვის, მაგრამ საშუა- ლების უქონლობის გამო შემდეგი- სათვის გადაუღვია. ამ თანად-კი სა- მინისტრო ზრუნავს საერო მასწავ- ლებელთა ყოფაცხოვრების გაუმე- ჯობებისათვის.

გუშინ ერთ რუსულ გაცე- თადგან გადმოაჭდალი გეგონდა, რომ საგარეოში (ტფილისის მაზრა) სეტ- ყვა მოსულა, ესა და რადგან გაცე- თანებზე, საგარეოში არაერთი სეტ- ვა არ მოსულა.

დაბატ სოფელი

ს. აბაღლაშა, (ქუთაისის მაზრა). ამ რამდენიმე წლის წინადადგან ხალხმა სთხოვა ზოგადიან ზოგაჯეს თავ. ფა- დავის მთავრობას წინაშე შუამდგო-

ლობა აღქმას კვირაობით ის მოეკლ- მს ბასრაბის დადენის შესახებ. თავ. ფა- დავამ სულ მოკლე დროში აურულა- ხაესს ისთავს. ამ წლის ანბრდას 11 რიცხვიდან, მასი მტენდნობათ, გა- მათა ყოველ კვირაობით გაჭრას. ხალხს მღაერ გაგონდას ბასრაბს. თავ. ფა. დავამ, ვაქტორ და გიორგი ჩავაყარებამ დათვალა ბასრაბს ორ დე- სტინანდის მიჯა, გამართეს ვარჯი- თავისი ხარჯით, აგრეთვე უაგეა- ხარჯი ბარჯივად ბასრაბის დასახ- დროს თითორეჯე იყისრე. მას წინა- 50 კარავა ორ-ორი ვაჭარი იყო მო- თავსებულად და ბუერე მანდარში კ- ჭრადან. ესა ვაჭრებმა მოათხოვე- კავე 50 კარავა, ასე რომ შეთადგო- მსუ ას კარავზედ მეტო იქმნება სავა- რე. ვერ-ვერაობით მოზომილია 70 სადუქანე ადგილი და ყოველ ადგი- ლე მტულად მსურველებს რიცხვს; ყოველ- დეუ შენდება სამა-ოთხის დენი.

ბასრაბზე შამოდის გასსივადე- მსაწვრა სარკინი—მსხვილ-ფეხის წყილ-ფეხის, ხეილი, სეტუე და სს. აჭარე ადუე მიგნობას შესახებ მღაერ- ვაჭარებულად არან ვაჭრებზე; ხალ- ხის სიმრავლის გამო გაჭრათან მი- სვდა იჭრის. ხალხს ვაჭრად ესა- რაგ დეუდის არ აუადებოდა ჩემსე- სოფელად; თუდა ის, რასაც თავსი- დეუმა ვერ თუდად სოფელად. ამას წინადადგან ბასრაბის სსხლმა დასწვრე- ბას დროს დედაჭრებმა ტვში ერთმა ნების ელაპარაკებინა: პენი, რა ამ- ბავად, ჭრებში ყოფილდართ, რომს ვაჭარებ წინათ ჩემსმა ბაღი, მისს- ლი, ვედა, ქაიანა? მართადაც- თუმა ამას ვედას დედადის ჭედადენე- ჭედასთან, მაგრამ იწყებოდა, და გუე- ვადის ფასი ნახავრად მეტო ტვ- შად ესაწვრებოდა.

ამას წინადადგან ბასრაბის დაქარბო- ბის მდინე თუდად ფაჯავ. მან სთხოვა ვა- ჭრებს წესაერების დაგვა ვაჭრებას დროს, ვემათ მხარსებულმა თავ. მს- — ეს კია, რომ მას შემდეგ ღაერ- გვინახავს ჩემი მიმინო; აღარ მოე- გინებინა მისი წყრილი ხმა! საყო- ლდე დედა მისს თვალზე ცრემლი- აღარ შეშრაბია, სტროდა აგრეთ- ვე მისი და ზინა; საბრალო, გეუ- იყო, მაგრამ გული ძალიან კვილო- კვილო... ოჰ, ოჰ, მისთვის, ვე- ნებ, კლდებიც-კი სტროდენე. მხოლოდ მაშამ იმ დღიდან გული- დამ ამიოლი თავისი შევილი, არც შებრალიბია, არც უძენია და არც არასდეს აღარ გუფხენებია იმისს- სხელი... ძალიან სასტკია!...

რაო? შევიტანია სტუფობა, რომ არ ენანებოდეს, ან არ ასხო- ვდეს თავისი დავარული დროს, არც უფროსს შეილის-შეილს დაარქველ- იაკობს. შეიძლება, უფროსის შეი- ლის მოგონებთ შეილის შეილს და- არქვა მისი სხელი?

ის სიტყვებს სიმონმა ყური მო- კრა... გამოირკვია თავის მიმე ფე- რებისაგან, გამოილია ჩიბუბი პირდ- გან, ვალისვა შულბზედ ხელი დ- ერთი კიდევ შეხედა სტუფობას: — ღმერთო, შემიწყალოო! წი- ბუტებუტე მან. სტუფობი საქაროად ადგა და გ- დავიდა მეორე მხარეს, სადაც მარი- ამი ძუძუს აწოვებდა თავისს პაწაწ- ვესს.

ქვეყნულს გვეჯახედ იყო ჩამომჯდა- რი. — იაკობისა რაღა ისმის, მასპინ- ძილო? — ვინ იაკობისა? ჩაეყოთხა სიმო- ი და წარბები შეიჭმუნა. — შენი შესამე შეილისა. ორი აქ- რის და მესამე-კი არა. ნუ თუ ხილად დაგვიწოდო იგი? — უფრო შეიჭმუნენა მოხუცმა წარ- ბეი და პასუბი არ მისცა. — ნუ თუ არ გასწავს შენი უფ- როსი შეილი? — ჩაიკიდა სტუფობი. — როგორ არ მასხოვს, მწარე- დილილით მიუგო სიმონმა: კარგად- რეცობიდი იმის? — ძალიან კარგად! ოჰ, რა მარ- ჩვე და გულადი ბეი იყო... — წრეს ვადასული გულადისსიტე- იომინა. — მაშ, დიდი ხანია იმისი ამბავი- ანა გავგიათარა? სიმონი თუქცა- კი სულ შეჭმუნებოდა იყო, მაგრამ ეტყობოდა, რომ შეილის ამბის შე- ტყობა ძალიან გულთი უნდადა. — მაგრამ მოხუცმა ბარბარემ არ და- ცალა. — ოჰ, მოკვილა ბოლო უბედუ- რებამ? ბუტბუტებდა ბარბარე. — რამ მოგილო ბოლო, ჩაეყოთხა- იომინა. — სიმონი რაღაცა უცნაურად ან- კრვედა ლოყებს, თითქმის ხმელს რა- მეს ჰლეტავს; ან უნდადა უცნობ- თან დეუყო ლაბარაკი თავის და-

ლი და ღონე ჰქონათ დაუკრავთ მითრახი! ცენი საღ წავიდა ღმერთ- მა იცის, თითონე ქალაქში დაბ- რუნებულან. უჩიამ საჩივარი განა- ცხადე. ამ მაწინაწულეს საბარა სი- სველი გადაუწვიტეს, ჩემს შეილს- კი, რადგანაც მეთაურად იცნეს ამ საქმეში, წელიწადწინების ვალით სიკეში დაბატობებმა მიუსაჯეს. უ- ბრალო საქმე იყო, მაგრამ ისე დასა- ჯეს, როგორც მძარცველი... რა უნ- და მეგრე? სწორად ვითარა, პირველად არ-კი შევწუხებულვარ, ვფიქრობ- დი; დეე იჯჯეს, ქუეის ისწავლის მეითქი... — ისწავლა ქუე? ჰკითხა სტუფ- ბამ... — ოო! ძალიან ნასწავლი გამო- ვიდა... სთქვა თავის ქვეითი მო- ხუცმა. — მასპინძელი, მასპინძელი! შენ რომ უნდა დაგვლო იმისათვის, რა- სცა შენს შეილს ციხეში ასწავლიდ- ნენ, სისხლი გაგეყინებოდა მარ- ვებში... — სიმონი შეკრთა... მავზარის ხმაში რაღაცა ეტყებოდა. — რა ამბავიო? სთქვა სიმონმა: არა, არა... მე შენი რაღაცა მეც- ნაურებ... სტუფობი აღლუკებული ადგა და ბუბარათან მივიდა. დამშვიდა, თავი შეიბარა და დაჯდა ისევ სიმონ- ნა. სიმონმა ჩიბუბს მიუქცა და ღრმად ჩაიჭირებულ იჯდა. სამაგიერ-

როდ ბარბარემ მიიწია უცნობისა- კენ, ბარბარემ დაუქარა მკლავი და დახალის ხმით დაუწყო ლაბარაკი: — იცნობდი ჩვენს იაკობს? .. ოჰ, უბედურო, ბეგერი მოსათმენი მოით- მინა მამისაგან... აქ იმან შეხედა სიმონს და უფრო დაბალის ხმით დაუწყო ლაბარაკი: სტუფიდი იმ უფ- რის სიმონი, როცა ციხიდან გა- მოუშვეს. წინადადელი ნებებობა და სიყარვლი გამოუშველ ცემა ტყე- ვად შეუცვალა. ძალთსაც არა ჰქონ- და იმდენი ცემა. აქვე გამოათავოს ღმერთმა, თუ ტყვილს ვამბობდ, ან დალევდა, ან იემსაქვდა რასმეს, სუყველაფრისათვის სტუფიდა საყო- ლდეს. . . ნებებობით დაგლუბე მე შენი? უბნებოდა: — შენს ვიღარ გავანებებოდა: გამოგიგეტყამ თავიდან იმ სისაბე- ლეს, რომელიც შენ იმ ისწავლი? — ჩამოვიცილებოდი სიმონს ცოლი- ერთ ხელზე, მე მეორე ხელზედ, და ვევედრებოდი; იყოფა სიმონ, ცემით ვერს გაწვობი ის-კი გაიძა- ხიდა: მოკვილამ, და მეუთა მე- მ- დროს არ გულზედ ქვეყანაუვლია. — სხვა შეილებსაც სასტიკად დაუწყო მოქცევა. იმ დროს ჩვენნი ოჯახი ნამდვილი ჯოჯოხეთი იყო... მერე ზემად ვითარა... — ვეღარ მოითმინა? — ვინ იცის, მამის სისასტიკეს ვერ გაუძლო, თუ გააბრევა ვინ- მემ...

